

BOG PRIHAJA, DA NAS OBOGATI

(Mr 13,33-37)

Ob času preroka Izaija, adventnega klicarja, je bil izvoljeni judovski narod v babilonski sužnosti. To je bila Božja kazen za nezvestobo sinajski zavezi. Judje so to slovesno pogodbo prelahko jemali. Ko je Bog dokazal, da misli resno, so se v sužnosti sklicevali na Božje usmiljenje. Tudi slovenski narod se v sedanjih časih vse bolj odtujaše veri svojih prednikov. Bomo lahko našli toliko ponižnosti in notranje moči, da se bomo kot Judje v preizkušnjah obrnili k Bogu?

Prevladujoče razpoloženje adventnega časa je hrepenenje po Odrešeniku. Štirje adventni tedni ponazarjajo tisočletno hrepenenje človeštva po Odrešeniku. Ob tem naj bi tudi mi sami osebno zahrepeneli po njem. Mnogi so se zadovoljili z majhnimi sodobnimi »odrešeniki« od vsakdanjih skrbi: odrešila sta jih jed in pijača, zadovoljili so se, če so bile potešene druge njihove potrebe. Veliki duhovi, taki, ki peljejo človeško zgodovino naprej, pa so čutili, da je svet okrnjen, da je človek razklan. Čutili so, kar je izrazil prerok Izaija v današnjem prvem berilu: »Postali smo vsi skupaj kakor nečistnik in vsa naša pravična dela kakor umazan obleka.« Že v stari zavezi so taki veliki, Božji ljudje spoznali, da je pravi Bog neskončno dober, da hoče človeku dobro in da vedno On naredi prvi korak k njemu. Odrešenja si nismo zaslužili, podarjeno nam je bilo. To velja za človeštvo, torej velja zame osebno.

Če sprejmemo Jezusa, govori apostol Pavel v drugem berilu, nas vera vanj obogati v vsem. Bog je bogat, hoče samo našo pripravljenost, naše srce. Ne zanima ga naše bogastvo, ampak le naša revščina. Če resnično sprejmemo Boga v svoje življenje, če dejansko verujemo vanj, moramo nujno postati boljši, človeško bogatejši. Bog nas nikoli ne razočara, ne pusti nas praznih. Bog je namreč zvest.

*Čujte torej, ker ne veste,
kraj se vrne hišni gospodar:
zvečer, opolnoči,
ob petelinjem petju
ali ob zori,
da vas ne najde spečih,
če pride nenadoma.
Kar pravim vam,
pravim vsem: Čujte!
(Mr 13,35–37)*

Po: S. Čuk, Misli srca

DR. JOŽEF SMEJ

(1922 - 2020)

»Vsak trenutek je korak proti večnosti. Čas je božja lastnina, mi ga moramo odkupljati z dobrimi deli.« (škof Jožef Smej)

Na vigilijo praznika Kristusa Kralja veseljstva, 21. novembra 2020 je v 99. letu starosti umrl upokojeni škof Jožef Smej.

Jožef Smej je bil rojen 15. februarja 1922 v Bogojini. Mašniško posvečenje je prejel na praznik Brezmadežne leta 1944 v Sombotelu. Po vojni je opravljal različne službe, bil je tudi kaplan in župnik v Murski Soboti in dekan murskosoboške dekanije. Leta 1969 je postal stolni kanonik v Mariboru, kjer je nato opravljal še druge službe. Leta 1983 je bil imenovan za mariborskega pomožnega škofa in 23. maja je prejel škofovsko posvečenje. Zadnjih nekaj let je živel v Domu sv. Lenarta v Lenartu v Slovenskih goricah. Svoje življenje je zaznamoval z globoko vero v Jezusa Kristusa, z zaupanjem v Marijino priprošnjo, kar razodeva tudi škofovsko geslo: Milosti polna, spomni se. Živel je globoko duhovno življenje, v molitvi in povezanosti z Bogom, kar mu je dajalo moč za služenje bližnjemu. O njegovem delu govorijo številna pisana dela, romani in krajši literarni zapisi, pesmi, meditacije, nekrologi in drugi zapisi, znanstvena dela s področja zgodovine, jezikoslovja, ekumenizma ... O njegovem neutrudnem delu govorijo prevodi poljudnih in znanstvenih del iz latinščine, madžarščine in francoščine. Bil je tudi ustanovitelj in urednik Stopinj, v katere je v petdesetih letih prispeval kar 265 zapisov. Čeprav je živel v Mariboru, je bil ves čas tesno povezan s Slovensko okrogolino oz. Prekmurjem. Rad se je vračal v Prekmurje. Ni župnije, v kateri ne bi pustil svojo sled v pisni ali govorni obliki. Skrbel je, da se ni izgubil spomin na velike može naše krajine, zato je o njih pisal in organiziral razna srečanja. Dejavno je sodeloval pri postopku za beatifikacijo naših dveh Božjih služabnikov Danijela Halasa in Alojzija Kozarja. V svojem srcu je nosil tudi Slovence v Porabju.

Kaplja na vedru je naslov njegove pesniške zbirke (1992), pa tudi dokumentarnega filma o njem (2016). Kaplja ni več na vedru, kaplja je v večnem oceanu ljubezni. Ta kaplja se je dotaknila Očeta, ki jo je z ljubeznijo spremljal, dotaknila se je Jezusa, ki jo je sprejel na svojo prebodeno dlan. Ta kaplja se je srečala z Marijo, s svetniki, z Božjimi služabniki, z vsemi zveličanimi. Ta kaplja sedaj sestavlja ocean Božje dobrote, v katerem so poleg omenjenih tudi njemu drage osebe Mikloš Kūzmič, dr. Franc Ivanocy in Ivan Baša, o katerih je pisal. Ta kaplja, dragocena in ljubljena v Božjih očeh, naj še naprej oživlja naša srca in krepi naše korake. (vir: skofija-sobota.si/kaplja-v-oceanu-ljubezni)

Predsednik Republike Slovenije gospod **Borut Pahor** je škofu Smeju 31. marca 2016 podelil državno odlikovanje Red za zasluge za življenjsko delo in bogat prispevek k duhovni nacionalni kulturi Slovencev. V utemeljitvi so zapisali, da *"opus škofa Smeja ni namenjen le pripadnikom njegove verske skupnosti, nenehno se je zanimal za kulturo in ljudi, ki so med Muro in Rabo stoletja ohranjali svojo vero in narodnost. Pomemben prispevek k duhovni kulturi je dal tudi s svojo človeško držo. Velja za človeka visoke integritete, iskrenega zagovornika strpnosti in medsebojnega razumevanja, zaradi česar*

ima posebno mesto v srcu Slovencev, še posebno Prekmurcev, ki so ga uvrstili med osebnosti leta 2000".

Pogreb škofa dr. Jožefa Smeja je bil v torek, 24. novembra 2020 ob 15. uri v Bogojini.

Bogu smo hvaležni za življenje in delo škofa Jožefa Smeja. Mnogokrat je prosil naj molimo zanj, naj ga Bogu priporočimo. Z gotovostjo lahko rečem, da ima slovenski narod sedaj še enega priprošnjika več pri Bogu in nebesih.

ADVENTNI ČAS ...

je čas duhovne in bogoslužne priprave na božič. Začenjamo ga s praznovanjem **prve adventne nedelje**, ki bo letos **29. novembra**, in ga sklenemo v tednu po četrti adventni nedelji na sveti večer, 24. decembra.

Za razliko od postnega časa, ki ga obhajamo kot pripravo na veliko noč in traja štirideset dni, adventni čas ni omejen na točno število dni.

Z adventnim časom v Katoliški cerkvi začenjamo novo cerkveno leto in neposredno pripravo na božič. Gospodovo rojstvo in prazniki, ki mu sledijo (Sv. trije kralji ali obisk treh modrih, Jezusov krst ter Gospodovo darovanje v templju ali svečnica), so priložnost za poglobitev vere. Veselje ob Novorojenem pomeni veselje ob novem življenju in lahko simbolično nagovarja tudi k radosti nad lastnim življenjem.

Letošnji adventni čas je zaznamovan z raznimi omejitvami zaradi širjenja koronavirusa Covid-19. To nam ne sme vzeti veselja, ki ga prinaša adventni čas. Naredimo si adventni venec. Prva svečka, ki je zagorela na adventen vencu v nedeljo, 29. novembra nas vabi k čuječnosti. Na prvo adventno nedeljo v drugem berilu beremo: **»Zvest je Bog, ki vas je poklical v občestvo s svojim Sinom Jezusom Kristusom, našim Gospodom«** (1 Kor 1,3-9). Ostanimo tudi mi zvesti in naj naša zvestoba iz dneva v dan raste. Kakor bo plamen na adventnem vencu iz tedna v teden svetlejši, tako naj v naših srcih vedno bolj žarijo ljubezen, zvestoba, veselje, upanje in pogum.

BO MIKLAVŽ LETOS PRIŠEL?

Tako se sprašujejo mnogi otroci. Neka prvošolka je rekla svoji mami: »Mami, letos pa ne bo Miklavža v cerkev. On je pa res že star in se mora paziti, da ne bo zbolel za koronavirusom. To bi bilo za njega zelo nevarno«.

Res je. Miklavž letos ne bo prišel v cerkev. Prišel pa bo tako kot nekoč.

Dragi starši! A se še spominjate, kako je bilo, ko ste bili še majhni? Kako smo pričakovali Miklavža? Letos otroci ne bodo videli Miklavža. Prepričan pa sem, da bo ponoči, ko bodo otroci že spali prinesel darilo. ☺

SV. ANDREJ – naš farni zavetnik

V ponedeljek, 30. novembra v Cerkvi obhajamo god sv. Andreja. Apostolu Andreju je posvečena tudi naša župnijska cerkev. Ker ne moremo v župnijski cerkvi skupaj praznovati god našega farnega zavetnika, zato v nedeljo, 29. novembra počastite god našega farnega zavetnika. Vsem, ki nosite ime po sv. Andreju pa iskrene čestitke.

MAŠNI NAMENI

ŽUPNIJE SV. ANDRAŽ NAD POLZELO

<p>1. ADVENTNA NEDELJA 29. november 2020 <i>Saturnin, mučenec</i> <i>Iz 63,16-17.19; 64,2-7; Ps 80;</i> <i>1 Kor 1,3-9; Mr 13,33-37</i></p>	<p><i>Sv. Pavel – Prebold:</i> za vse žive in + farane vseh treh župnij <i>Sv. Andraž:</i> za + Andreja in Ano Mesič ter za + Sebastjana Jelen (178) - za + Andreja in Marijo Vašl ter za vse + Zagorčnikove (189)</p>
<p>Ponedeljek 30. november <i>Andrej, apostol</i> <i>Rim 10,9-18; Mt 4,18-22</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Torek 1. december <i>Eligij, škof</i> <i>Iz 11,1-10; Lk 10,21-24</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Sreda 2. december <i>Natalija, mučenka</i> <i>Iz 25,6-10; Mt 15,29-37</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Četrtek 3. december <i>Francišek Ksaver, red.</i> <i>Iz 26,1-6; Mt 7,21.24-27</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Petek 4. december <i>Barbara, mučenka</i> <i>Iz 29,17-24; Mt 9,27-31</i></p>	<p>- na čast Srcu Jezusovem in za zdravje (191)</p>
<p>Sobota 5. december <i>Krispina, mučenka</i> <i>Iz 30,19-26; Mt 9,35-38,10,1.6-8</i></p>	<p>- za + starše Jakoba in Angelo Rebernik – obl. (192)</p>
<p>2. ADVENTNA NEDELJA 6. december 2020 <i>Nikolaj (Miklavž), škof</i> <i>Iz 40,1-5.9-11; Ps 85;</i> <i>Pt 3,8-14; Mr 1,1-8</i></p>	<p><i>Sv. Pavel – Prebold:</i> za vse žive in + farane vseh treh župnij <i>Sv. Andraž:</i> za + Antona Satlerja in za vse + Leskovšekove (188)</p>